

Spm. nr. S 1117

Til erhvervsministeren (17/1 97) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Har man i de lande, der har indført forbudslovgivning på konkurrenceområdet, oplevet et øget konkurrencetryk, og hvilken empirisk dokumentation findes der for, at brug af forbudsprincippet inden for konkurrencelovgivningen øger konkurrencetrykket?«

Svar (31/1 97)

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Baggrunden for, at de fleste EU-lande har indført forbudslovgivning på konkurrenceområdet, har været ønsket om at tilnærme national lovgivning til EF-traktatens konkurrenceregler, samt ønsket om en stærkere lovgivning for at fremme konkurrence og effektivitet til fordel for erhvervslivet og forbrugerne.

OECD har i forbindelse med udarbejdelsen af årlige landerapporter peget på sammenhængen mellem de nationale konkurrenceregler og de rådende konkurrenceforhold. I landeanalysen af Danmark 1992-93 mente OECD at kunne påvise indikatorer for manglende konkurrence på en række områder og påpegede, at det har en ødelæggende virkning på konkurrencen, at indgåelse af konkurrencebegrænsende aftaler ikke er strafbart, og at bevisbyrden vedrørende negative virkninger ligger hos Konkurrencerådet.

Finansredegørelsen 1995 og Det Økonomiske Råds Rapport fra 1995 indeholder analyser, som viser måleresultater, der giver et fingerpeg om, at der er områder i Danmark, hvor konkurrencen er utilstrækkelig. Der redegøres for de samfundsmæssige tab ved mangelfuld konkurrence, herunder at en øget konkurrence vil være et væsentligt bidrag til løsning af de overordnede samfundsmæssige problemer. Der peges i den forbindelse på nødvendigheden af en effektiv konkurrencelov, og der argumenteres for, at en konkurrencelov i dagens situation bør være baseret på et forbudsprincip i lighed med EF-Traktatens konkurrenceregler.

Der er imidlertid store problemer knyttet til sådanne empiriske studier og sammenligninger. »Konkurrencetryk« kan ikke måles direkte på nogen simpel måde. Graden af konkurrence på et bestemt markedsområde kan kun belyses indirekte ved hjælp af en række indikatorer, og

tilgængelige statistiske oplysninger er ofte ikke tilstrækkeligt detaljerede til dette formål.

Der er ikke gennemført en omfattende undersøgelse af lande, der er overgået til forbudsprincippet. Men Sverige og Finland er eksempler på lande, der i den senere tid er gået fra en kontrol til en forbudslovgivning på konkurrenceområdet. I vedlagte skrivelser (ikke optrykt her) fra de svenske og finske konkurrencemyndigheder beskrives de hidtidige erfaringer med forbudslovgivning i disse lande.

Spm. nr. S 1122

Til justitsministeren (20/1 97) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren foranledige en undersøgelse af Restaurations- og Bryggeriarbejderforbundets anvendelse af »mafialignende« metoder i forbindelse med den såkaldte arbejdskonflikt i Nyhavn?«

Begrundelse

De ansatte på 17 restauranter i Nyhavn vil ikke være medlemmer af Restaurations- og Bryggeriarbejderforbundet (RBF). De har dannet deres egen fagforening og indgået en overenskomst med arbejdsgiverne på de 17 restauranter i Nyhavn, der efter deres opfattelse er langt mere fordelagtig, end hvis restauratørerne havde indgået overenskomst med RBF. På trods af at RBF således ikke repræsenterer medarbejderne, har RBF og Specialarbejderforbundet i Danmark kørt en konflikt mod de 17 restauratører i Nyhavn. Under denne konflikt har RBF anvendt metoder, som ikke kan være lovlige i en retsstat. De har eksempelvis sluppet rotter og kakkerlakker løs i området, overfaldet ansatte og ejere i forbindelse med deres bortskaffelse af affald og på anden vis chikaneret og truet ejere og ansatte. Danmark skal være en retsstat med foreringsfrihed, hvor stærke interessegrupper ikke må anvende »mafialignende« metoder. Derfor bør ministeren foranledige en uvildig undersøgelse af RBF's metoder og, hvis ulovligheder konstateres, bringe de anklagede for retten.